Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union

(COM(2017) 487 final — 2017/0224 (COD))

(2018/C 262/16)

Ordfører: **Christian BÄUMLER (DE-II)**

Medordfører: **Gintaras MORKIS (LT-I)**

Anmodning om udtalelse	Rådet, 15.11.2017
Retsgrundlag	EUF-traktatens artikel 207
Kompetence	Sektionen for Eksterne Forbindelser
Vedtaget i sektionen	28.3.2018
Vedtaget på plenarforsamlingen	19.4.2018
Plenarforsamling nr.	534
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	203/1/3

1. **Konklusioner og anbefalinger**

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) fremhæver, at udenlandske direkte investeringer er en vigtig kilde til vækst, beskæftigelse og innovation. Sådanne investeringer har altid været en vigtig faktor for en positiv økonomisk og social udvikling i EU. EØSU går ind for et åbent investeringsmiljø og bifalder udenlandske direkte investeringer.

1.2. Udvalget konstaterer imidlertid, at udenlandske investeringer ikke kun er nyttige, men også kan indebære risici og bringe den nationale sikkerhed og den offentlige orden i fare i en eller flere medlemsstater.

1.3. EØSU opfordrer til, at EU's åbenhed over for udenlandske direkte investeringer ledsages af stærke og effektive politikker.

1.4. Udvalget bifalder Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union, men gør opmærksom på, at problemets omfang ikke er kortlagt fuldt ud, idet Kommissionen ikke analyserede investeringsstrømmene og deres konsekvenser, dengang lovgivningsproceduren blev indledt.

1.5. Screeningen af investeringer i virksomheder og enheder, der har strategisk betydning for den nationale sikkerhed og den offentlige orden i EU, er mangelfuld og ukoordineret. Nogle lande har en screeningsprocedure, andre ikke, hvilket betyder, at investeringer i sidstnævnte lande overhovedet ikke screenes. Et system på EU-niveau skal afhjælpe denne mangel, fjerne forskellene mellem medlemsstaterne og beskytte nationale og europæiske interesser.

1.6. Det bør sikres, at både de medlemsstater, hvor der findes procedurer for screening af udenlandske direkte investeringer, og dem, hvor der ikke findes sådanne procedurer, kan videregive og modtage pålidelige oplysninger, bl.a. i form af årlige rapporter, der sendes til Kommissionen, såfremt medlemsstaterne eller Kommissionen fastslår, at en planlagt eller allerede gennemført udenlandsk direkte investering i en medlemsstat kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

1.7. EØSU glæder sig over, at forslaget til forordning fastlægger de grundlæggende proceduremæssige krav til screeningsmekanismerne, såsom gennemsigtighed, ligebehandling mellem forskellige tredjelande og domstolsprøvelse, og dermed øger investerings- og retssikkerheden.

1.8. EØSU påpeger, at EU har enekompetence med hensyn til udenlandske direkte investeringer. For så vidt som der findes nationale screeningssystemer i EU's medlemsstater, bør der skabes et retsgrundlag for disse systemer for at undgå retsusikkerhed.

1.9. EØSU er bekymret over, at Kommissionen kun forbeholder sig ret til at screene investeringer i tilfælde, hvor projekter og programmer af interesse for Unionen kan blive berørt. Hvis udenlandske direkte investeringer har grænseoverskridende virkning på EU som helhed eller dele af EU, skal EU leve op til sit ansvar med hensyn til at screene disse investeringer.

1.10. Definitionen af begreberne »sikkerhed« og »offentlig orden« er ikke tilstrækkelig præcis i Kommissionens forslag. EØSU påpeger, at der i de økonomiske sektorer, som kan blive berørt af screeningen, hersker usikkerhed om, hvorvidt begreberne også dækker strategiske sektorer og nøgleteknologier. Udvalget opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at afklare dette spørgsmål.

1.11. EØSU går ind for, at det gøres obligatorisk at oprette kontaktpunkter i medlemsstaterne og støtter oprettelsen af en gruppe, som skal koordinere screeningen af investeringer i EU. Disse to organers rolle, repræsentationsniveau og indbyrdes forbindelse er imidlertid ikke helt klart defineret. Kommissionen bør sørge for en præcisering.

1.12. EØSU anbefaler at inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet på en passende måde.

1.13. Udvalget foreslår, at screeningen af investeringer udvides til følsomme områder inden for infrastruktur og faciliteter, der opretholder samfundsmæssige funktioner. Dette omfatter energi- og vandforsyning, transport, digital infrastruktur, finansielle tjenesteydelser, finansielle markeder og sundhedsvæsenet.

1.14. EØSU støtter, at screeningen af investeringer udvides til nøgleteknologier, hvis investorerne kontrolleres af et tredjelands regering eller har tætte forbindelser til en sådan. EØSU foreslår, at der i forordningen fastlægges en særlig screeningprocedure for udenlandske direkte investeringer ved tredjelandsregeringer eller investorer med tætte forbindelser til regeringer fra tredjelande.

1.15. EØSU er overbevist om, at screeningsproceduren vil være mere effektiv, hvis den anvendes på planlagte udenlandske direkte investeringer og ikke på allerede gennemførte direkte investeringer. Udvalget anmoder Kommissionen om at indarbejde denne opfordring i forslaget til forordning. Først og fremmest anbefaler udvalget en efterfølgende overvågning af investeringerne.

1.16. Af hensyn til investeringssikkerheden anbefaler EØSU, at der både fastsættes tidsfrister for, hvornår beslutningen om, hvorvidt der skal foretages en screening af investeringer skal træffes, og for selve screeningsproceduren.

1.17. EØSU påpeger, at fortroligheden af virksomhedsoplysningerne skal garanteres under screeningsproceduren, således at potentielle investorer ikke afskrækkes.

1.18. EØSU anbefaler, at der samarbejdes med USA og de øvrige handelspartnere om screening af investeringer, og at de internationale regler om screening af udenlandske direkte investeringer harmoniseres. I den forbindelse kan USA's udvalg for udenlandske investeringer (CFIUS) tjene som forbillede.

1.19. Selvom spørgsmålet om gensidighed ikke behandles i forslaget til forordning, opfordrer EØSU Kommissionen til at anvende princippet om gensidighed i alle EU-forhandlinger med tredjelande om udenlandske direkte investeringer, da flere ikke-EU-investorer opkøber EU-virksomheder og -enheder, samtidig med at EU-investorer ofte møder forhindringer, når de ønsker at investere i andre lande. Udvalget opfordrer først og fremmest til en fremskyndelse af forhandlingerne om investeringsaftalen med Kina.

2. **Generelle bemærkninger**

2.1. EØSU støtter principielt de centrale holdninger i Kommissionens forslag til forordning om indførelse af en procedure for screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union, hvori det hedder, at Den Europæiske Union er åben over for udenlandske investeringer, idet udenlandske direkte investeringer bidrager til Unionens vækst ved at fremme konkurrenceevnen, skabe arbejdspladser, tilføre kapital, teknologi, innovation og ekspertise og ved at åbne for nye eksportmarkeder for EU.

2.2. Det giver imidlertid anledning til bekymring, at udenlandske investorer, navnlig statsejede virksomheder, af strategiske årsager overtager europæiske virksomheder med nøgleteknologier og arbejder hen imod at overtage infrastruktur, vigtige nye teknologier samt andre aktiver, der er vigtige for at kunne garantere sikkerheden i medlemsstaterne og i EU som helhed.

2.3. I løbet af de sidste ti år er omfanget af udenlandske investeringer i EU steget betydeligt. Kommissionens meddelelse »Åbenhed over for udenlandske direkte investeringer under samtidig beskyttelse af væsentlige interesser« indeholder statistiske oplysninger, der viser, at de fleste investeringer primært kommer fra USA, Canada og Schweiz og dernæst fra Brasilien, Kina og Rusland. Under finanskrisen i 2008 blev Kinas investeringer i EU-landene tidoblet! De steg fra 2 mia. EUR i 2009 til næsten 20 mia. EUR i 2015. Alene i 2016 beløb de kinesiske direkte investeringer i EU sig til 35 mia. EUR. Sammenlignet med 2015 var der tale om en stigning på 77 %, og set i forhold til 2010 var der tale om en stigning på 1 500 %. Europæiske virksomheders investeringer i Kina faldt derimod med 25 % i 2016.

2.4. I februar 2017 opfordrede tre medlemsstater — Frankrig, Tyskland og Italien — Kommissionen til at revidere reglerne for udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union. Anledningen var bekymringen for, at teknologisk viden går tabt til udlandet, da et stigende antal ikke-EU-investorer af strategiske årsager køber EU-teknologi til brug i disse lande, samtidig med at EU-investorer ofte konfronteres med hindringer for investeringer i andre lande. De tre medlemsstater påpegede, at princippet om gensidighed bør opretholdes, når EU-investorer kun har begrænset adgang til markeder uden for EU. De tre medlemsstater opfordrede Kommissionen til at udvikle et europæisk instrument til at forebygge negative konsekvenser som følge af udenlandske køberes ensidige strategiske direkte investeringer på sikkerheds- eller industripolitisk følsomme områder og sikre gensidighed. De instrumenter, som EU's medlemsstater har til rådighed for øjeblikket, er ikke tilstrækkelige til at sikre en sådan beskyttelse.

2.5. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 5. juli 2017 Kommissionen og medlemsstaterne til at screene tredjelandes udenlandske direkte investeringer i EU's strategiske industri, infrastruktur og vigtige fremtidige teknologier.

2.6. Kommissionen har fremsat et forslag til forordning om et regelsæt for screening af udenlandske investeringer fra tredjelande.

2.7. Kommissionen har besluttet at begrænse forslaget til områderne sikkerhed og offentlig orden med henblik på at opnå en minimumsaftale mellem medlemsstaterne. Hertil hører ifølge Kommissionen bl.a. elektronisk kommunikation, cybersikkerhed, beskyttelse af kritisk infrastruktur og industriel konkurrenceevne inden for cybersikkerhedsprodukter og -tjenester.

2.8. Definitionen af begreberne »sikkerhed« og »offentlig orden« er i denne forbindelse ikke i sig selv tilstrækkelig til at undgå problemer og forskellige fortolkninger. EØSU påpeger, at der i de økonomiske sektorer, som kan blive berørt af screeningen, hersker usikkerhed om, hvorvidt begreberne også dækker strategiske sektorer og nøgleteknologier. EØSU opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at afklare dette spørgsmål.

2.9. Udvalget bemærker, at Kommissionen fuldt ud anerkender, at medlemsstaterne fortsat skal have den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med screening af udenlandske direkte investeringer (se COM(2017) 494). Dette betyder, at kun medlemsstaterne vil kunne træffe afgørelser om udenlandske direkte investeringer fra tredjelande.

2.10. EØSU har altid haft den holdning, at EU's handels- og investeringspolitik »skal være i tråd med« og konsekvent i forhold til Unionens økonomiske og andre politikker, herunder »miljøbeskyttelse, ordentligt arbejde, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen«. En effektiv EU-investeringsstrategi spiller en vigtig rolle for fastholdelsen af EU's konkurrenceevne i en tid med hastig økonomisk forandring og store omvæltninger i den relative økonomiske indflydelse på verdensplan.

2.11. EØSU påpeger, at EU er en af de mest åbne økonomier for udenlandske direkte investeringer. Strømmen af indadgående investeringer i EU er konstant stigende. Investeringerne er i stigende grad rettet mod strategisk udvalgte sektorer og mod virksomheder, der er større end gennemsnittet. De foretages stadig oftere af statsejede virksomheder eller investorer med tætte forbindelser til regeringer.

2.12. Kommissionen vurderer i modsætning hertil, at antallet af begrænsninger for udenlandske direkte investeringer har været stigende på globalt plan siden 2016. Ofte har EU-investorer i tredjelande ikke de samme rettigheder som udenlandske investorer i EU. EØSU beklagede allerede i 2011, at Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af meddelelsen »Etablering af en samlet europæisk international investeringspolitik« ikke ytrede sig om spørgsmålet om opkøb af strategiske virksomheder. Udvalget efterlyste i den forbindelse overvejelser om gensidighed.

2.13. EØSU understreger, at de tre nævnte medlemsstater (der foreslog udvikling af et europæisk instrument til screening af investeringer) har påpeget, at princippet om gensidighed bør bibeholdes, hvis EU's investorer kun i begrænset omfang får adgang til markeder uden for EU. Forslaget til forordning tager ikke fat på spørgsmålet om gensidighed. For så vidt angår udenlandske direkte investeringer bør gensidighedsprincippet imidlertid finde anvendelse i alle EU-forhandlinger med tredjelande om udenlandske direkte investeringer.

2.14. Desuden er det strategiske fokus for udenlandske investeringer i EU rettet mod opkøbet af europæiske virksomheder, der udvikler nøgleteknologier eller forvalter infrastruktur, der er af stor betydning for varetagelsen af væsentlige funktioner i samfundet og økonomien. Kombinationen af disse udviklingstendenser har givet anledning til begrundet bekymring hos borgere og virksomheder i Unionen og i medlemsstaterne. Disse bekymringer kræver passende foranstaltninger, som annonceret i Kommissionens oplæg om styring af globaliseringen af 10. maj 2017 og i **talen om Unionens tilstand** den 13. september 2017.

2.15. EØSU opfordrer til, at EU's åbenhed over for udenlandske direkte investeringer ledsages af stærke og effektive politikker.

2.16. Udvalget fremhæver, at nogle medlemsstater allerede i nogen tid har erkendt, at udenlandske investeringer ikke kun er nyttige, men også kan indebære risici og bringe den nationale sikkerhed og den offentlige orden i fare. Det gælder især, når investeringerne foretages i virksomheder og enheder af strategisk betydning. Disse medlemsstater har derfor oprettet nationale screeningsordninger for udenlandske investeringer.

2.17. EØSU gør opmærksom på, at screeningen af investeringer i virksomheder og enheder, der har strategisk betydning for den nationale sikkerhed eller EU's sikkerhed, er mangelfuld og ukoordineret. Nogle lande har en screeningsprocedure, andre ikke, hvilket betyder, at investeringer i sidstnævnte lande overhovedet ikke screenes. Det siger sig selv, at disse rammevilkår forhindrer medlemsstaterne og EU som helhed i at gardere sig mod investeringer, der er rettet mod at overtage vigtige virksomheder og enheder, hvis et tredjeland med politiske og økonomiske intentioner går målrettet frem og udnytter sine muligheder for manipulation. Det system, som EU indfører, skal fjerne forskellene mellem medlemsstaterne og beskytte nationale og europæiske interesser.

2.18. EØSU mener, at den screening af investeringer, som Kommissionen foreslår, er et første skridt i den rigtige retning, som dog ikke kan opfylde alle krav. Forslaget forpligter ikke engang medlemsstaterne til at indføre en national screening af investeringer.

2.19. Udvalget anerkender, at Kommissionens intention med denne forordning er at skabe retssikkerhed for de medlemsstater, som har oprettet nationale mekanismer til screening af investeringer.

2.20. EØSU bifalder, at forslaget til forordning fastlægger de grundlæggende proceduremæssige krav til screeningsmekanismerne, såsom gennemsigtighed, ligebehandling mellem forskellige tredjelande og domstolsprøvelse og dermed øger investeringssikkerheden.

2.21. Selvom forordningen har til formål at sikre, at der i EU indsamles flere oplysninger om udenlandske direkte investeringer og medlemsstaternes anvendelse af udvælgelsesmekanismer, vil det i praksis være meget vanskeligt at sikre en ensartet gennemførelse på EU-plan. Det bør sikres, at både de medlemsstater, hvor der findes procedurer til screening af udenlandske direkte investeringer, og dem, hvor der ikke findes sådanne procedurer, videregiver og modtager pålidelige oplysninger, bl.a. i form af årlige rapporter, der skal sendes til Kommissionen, såfremt medlemsstaterne eller Kommissionen fastslår, at en planlagt eller allerede gennemført udenlandsk direkte investering i en medlemsstat kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

2.22. EØSU støtter Kommissionens forslag om at forpligte medlemsstaterne til at etablere kontaktpunkter og danne en koordinationsgruppe bestående af medlemsstaternes repræsentanter. Disse to organers rolle, repræsentationsniveau og indbyrdes forbindelse er imidlertid ikke helt klart defineret. Udvalget anbefaler at inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet på en passende måde.

2.23. EØSU er bekymret for, at Kommissionen kun forbeholder sig at screene investeringer i tilfælde, hvor projekter og programmer af interesse for Unionen kan blive berørt. Når ansvaret for screeningen af udenlandske direkte investeringer hovedsageligt ligger hos medlemsstaterne, er der en risiko for, at en udenlandsk investor, der har som mål at overtage vigtige virksomheder og enheder, vælger først at investere i den medlemsstat, der er dårligst beskyttet mod sådanne investeringer for derefter at få adgang til lande med bedre investeringsbeskyttelse via det indre marked.

2.24. EØSU påpeger, at EU har enekompetence med hensyn til udenlandske direkte investeringer som følge af den i Lissabontraktaten fastsatte enekompetence vedrørende den fælles handelspolitik. Ifølge artikel 207 i EUF-traktaten er udenlandske direkte investeringer en del af EU's fælles handelspolitik. I henhold til artikel 206 i EUF-traktaten bidrager Unionen til »en gradvis afskaffelse af restriktioner for den internationale handel og de direkte udenlandske investeringer«.

2.25. Udvalget mener, at EU bør udøve sin kompetence med hensyn til udenlandske direkte investeringer, når investeringerne har grænseoverskridende virkning på hele EU eller dele af det. Både screeningen af investeringer såvel som beslutningen om, hvorvidt disse investeringer kan tillades, bør træffes af Kommissionen. Medlemsstaterne bør have bindende rettigheder med hensyn til at blive hørt og inddrages i beslutningsprocessen vedrørende udenlandske direkte investeringer ved hjælp af den koordineringsgruppe, der skal oprettes.

2.26. EØSU påpeger, at EU i direktivet om europæisk kritisk infrastruktur (ECI-direktivet) og direktivet om sikkerhed i net- og informationssystemer (NIS-direktivet) har defineret følsomme områder, der vedrører væsentlige sikkerhedsinteresser. Under »kritisk infrastruktur« hører i henhold til ECI-direktivet faciliteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner, sundhed, sikkerhed og det økonomiske og sociale velbefindende. NIS-direktivet vedrører tjenesteydere, der skaber forudsætningerne for »kritiske« sociale og økonomiske aktiviteter. Hertil hører energi, transport, finansielle tjenesteydelser og det finansielle marked samt sundhedsvæsen og vandforsyning.

2.27. EØSU fremhævede allerede i 2011 ([1]), at handelspartnere som f.eks. Canada og USA har mekanismer til at screene udenlandske direkte investeringer, og at investeringer bør være en del af en bredere funderet EU-udenrigspolitik.

2.28. EØSU påpeger, at USA råder over omfattende og meget fleksible instrumenter til screening af investeringer. Screeningen af udenlandske investeringer i USA varetages på føderalt plan af et tværministerielt udvalg (CFIUS). Hvis dette udvalg ikke kan godkende en transaktion, kan det suspendere, forbyde eller opstille betingelser for investeringen. Udvalgets vigtigste opgave består i at kortlægge risikoen for den nationale sikkerhed som følge af fusioner og overtagelser, der kan føre til udenlandsk kontrol med en amerikansk virksomhed. Den nationale sikkerhedsrisiko defineres som en overtagelse af

([1]) EØSU's udtalelse om international investeringspolitik, ordfører: Jonathan Peel (EUT C 318 af 29.10.2011, s. 150).

kritisk teknologi eller infrastruktur, som kan udgøre en trussel mod USA's sikkerhed. Screeningen fastlægges af CFIUS, der opstiller sine egne regler, hvilket gør det muligt for udvalget at tilpasse definitionen. Denne form for screening af investeringer kunne også være interessant for EU.

2.29. I Kina er udenlandske investeringer pålagt sektorspecifikke restriktioner. Kinas kommission for national udvikling og reform (NDRC) og handelsministeriet (MOFCOM) har vedtaget 2017-udgaven af kataloget over forvaltning af udenlandske investeringer, »Catalogue of Industries for Guiding Foreign Investment«. Det omfatter en national negativliste over de brancher, hvor udenlandske investeringer er begrænset eller forbudt. »Begrænset« betyder, at der kræves en forudgående tilladelse fra MOFCOM. Udarbejdelsen af denne liste er en måde, hvorpå regeringen kan håndhæve sine restriktioner og betingelser. Denne negativliste omfatter både politisk følsomme områder som f.eks. trykte medier og fremstilling af færdige biler, hvor der gælder særlige regler for joint ventures. I sektorer uden begrænsninger kræver staten kun registrering af udenlandske investeringsprojekter.

2.30. EØSU påpeger, at Kina i sin strategi »Made in China 2025« udpeger nøglesektorer: næste generations informationsteknologier, avanceret numerisk styringsteknik og robotteknologi, udstyr til luft- og rumfart, udstyr til skibsværfter og bygning af højteknologiske skibe, højteknologisk udstyr til jernbaner, energieffektive køretøjer og biler på alternativ energi, elektrisk udstyr, maskiner og udstyr til landbruget, nye materialer, biomedicin og avanceret medicinsk udstyr. I disse sektorer må der forventes flere overtagelser af europæiske virksomheder.

2.31. EØSU bemærker, at der ikke kun er forbehold over for udenlandske direkte investeringer fra Kina. Ruslands investeringer, navnlig i energisektoren, giver anledning til bekymring for en eventuel afhængighed i denne strategiske sektor i de berørte lande.

2.32. Udvalget mener, at anvendelsesområdet for den foreslåede screening af investeringer er for begrænset og foreslår, at screeningen af investeringer udvides til strategiske områder og navnlig til nøgleteknologier. Ved fastlæggelsen af disse strategiske områder bør »Made in China 2025« tages i betragtning.

2.33. EØSU mener, at en sådan screening af investeringer, som også omfatter strategisk vigtige nøgleteknologier, er forenelig med WTO's regler. EU har vedtaget aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Det er derfor muligt at afvise udenlandske direkte investeringer, når væsentlige sikkerhedsinteresser står på spil. EØSU mener, at der er tale om væsentlige sikkerhedsinteresser, når det gælder om at bevare et samfunds værdier. Yderligere restriktioner for udenlandske direkte investeringer er mulige, hvis investoren kontrolleres af en regering eller er tæt knyttet til en sådan.

2.34. EØSU er enig med Kommissionen i, at der i screeningsprocedurerne bør tages hensyn til, om den udenlandske investor kontrolleres af regeringen i et tredjeland, herunder gennem betydelig finansiering. EØSU foreslår, at der i forordningen fastlægges en særlig screeningprocedure for udenlandske direkte investeringer ved tredjelandsregeringer eller investorer med tætte forbindelser til regeringer fra tredjelande.

2.35. EØSU er overbevist om, at screeningsproceduren vil være mere effektiv, hvis den anvendes på planlagte udenlandske direkte investeringer og ikke på allerede gennemførte direkte investeringer. Udvalget anmoder Kommissionen om at indarbejde denne opfordring i forslaget til forordning. Først og fremmest anbefaler udvalget en efterfølgende overvågning af investeringerne.

2.36. EØSU bifalder Kommissionens forslag til forordning, men det står klart, at problemets omfang endnu ikke kendes fuldt ud. Kommissionen analyserede ikke investeringsstrømmene og deres konsekvenser ved lovgivningsprocedurens start. En analyse af investeringsstrømmene er først iværksat senere.

3. **Særlige bemærkninger**

3.1. EØSU anbefaler, at der samarbejdes med USA og de øvrige handelspartnere. International harmonisering af reglerne om screening af udenlandske direkte investeringer ville begrænse konflikter og fremme investeringssikkerheden. I det mindste med lande som Kina må målet være en dialog om deres investeringspolitik i såvel ind- som udland. Målet bør være aftaler om investeringsbeskyttelse og handelsaftaler, der tager udgangspunkt i EU's standarder og princippet om gensidighed. Udvalget opfordrer først og fremmest til en fremskyndelse af forhandlingerne om investeringsaftalen med Kina.

3.2. Varigheden af den igangværende screening kan blive en vigtig hindring for potentielle investorer og forringe et lands konkurrenceevne overordnet set. For at mindske disse negative følgevirkninger bør varigheden af EU's screening af investeringer ikke være længere end den periode, der er fastsat for de nationale procedurer.

3.3. For at undgå yderligere administrative byrder er det nødvendigt at undersøge, om der skal fastsættes et minimumsbeløb for, hvornår investeringer skal underkastes en screening. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at selv nystartede virksomheder kan have stor betydning for en nøgleteknologi.

3.4. Selvom forordningen har til formål at sikre, at der indsamles flere oplysninger om udenlandske direkte investeringer i EU, og at anvendelsen af screeningsmekanismer i medlemsstaterne overvåges, vil det i praksis være meget vanskeligt at sikre en ensartet gennemførelse på EU-plan. Dette skyldes forskellene mellem de medlemsstater, hvor der findes mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer og dem, hvor der ikke gør. Systemet må ikke skabe ulige rettigheder og forpligtelser i forbindelse med samarbejdet mellem landene og Kommissionen om udveksling af oplysninger, hvis visse planlagte eller gennemførte udenlandske investeringer kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

3.5. Forordningen forpligter ikke medlemsstater, som modtager bemærkninger fra andre medlemsstater, til at tage behørigt hensyn til disse. Det samme gælder for udtalelser fra Kommissionen til en medlemsstat, der ikke nødvendigvis behøver at følge disse. Sådanne tilfælde kræver yderligere afklaring. Det står ikke klart, hvilke konsekvenser (om nogen) der kan forventes, hvis Kommissionen ikke betragter en medlemsstats forklaring som fyldestgørende.

3.6. Den fremtidige udvikling af investeringsscreening bør — som et minimum — tage hensyn til andre faktorer, der kan påvirke sikkerheden og den offentlige orden: praksisser, der forvrider fair handel, begrænsning af konkurrencen og manglende gennemsigtighed i forbindelse med investeringer. Investerings- og handelspolitik må nødvendigvis være en del af EU's industripolitik.

Bruxelles, den 19. april 2018.

Luca JAHIER
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg